

I § 50, stk. 1, nr. 1, beskrives de ydelser, som tildeles efter en konkret, individuel vurdering af modtagerens behov, fx hjælp til praktisk bistand, dag-hjemslignende foranstaltninger m.v.

§ 50, stk. 1, nr. 2, omfatter generelle tilbud, som tilbydes bredt til alle pensionister.

Sondringen mellem tilbud ydet efter visitation og andre ydelser har bl.a. betydning i forbindelse med reglerne om betaling, idet det følger af forslaget til § 53, at når en ydelse (hjemmehjælp eller fx. madudbringning) ydes efter vurdering af behovet på grund af længerevarende lidelse eller svækkelse, kan der ikke opkræves betaling for udgifter til personale.

Reglerne foreslås udformet fleksibelt, således at det er op til kommunalbestyrelsen at afgøre, hvordan tilbuddene konkret skal tilrettelægges og udføres.

Det foreslås derfor – som et led i de øvrige initiativer, der er iværksat med henblik på at ophæve institutionsbegrebet – at ophæve reglerne om, at visse dele af omsorgsarbejdet skal foregå i institution, og reglerne om, at ikke-kommunale institutioner skal være selvejende institutioner.

Dette giver kommunalbestyrelsen en videre adgang til at tilrettelægge og udføre omsorgsarbejdet på den måde, som det på baggrund af lokale forhold skønnes mest hensigtsmæssigt. Opgaverne kan således som hidtil udføres i samarbejde med andre kommuner eller amtskommuner.

Målet for indsatsen er, at kommunens samlede tilbud for de svage skal skabe rammer, der øger trivslen, og at tilbuddene udformes, således at brugerne får størst mulig indflydelse og medansvar. En sådan bestemmelse gælder i dag for døgntilbud, og denne formålsbestemmelse foreslås udvidet til at omfatte samtlige tilbud.

Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at føre tilsyn med tilbuddene foreslås desuden tilrettelagt sammen med brugerne af aktiviteterne. Det vil afhænge af de lokale forhold, hvem tilsynet skal ske i samarbejde med. Som eksempler kan nævnes samarbejde med ældreråd, beboerråd i plejehjem og brugerråd knyttet til et aktivitetscenter.

I lovens nuværende § 60, stk. 2, er der en bemyndigelse til, at socialministeren kan udsende retningslinier for omsorgsarbejdet. Da det ikke kræver særlig lovhjælp til udsende vejledende materiale, foreslås denne bestemmelse ophævet.

Efter de gældende regler i § 76, stk. 2, kan amtskommunen yde vejledning og foretage undersøgelser i forbindelse med drift af daghjem og dagcentre. Disse muligheder anvendes kun i meget begrænset omfang – hvis det overhovedet forekommer. Bestemmelsen er derfor ikke foreslået videreført.

Det foreslås endvidere, at bredden i hjemmehjælpsopgaverne præciseres med henblik på at tydeliggøre vigtigheden af, at udgangspunktet for indsatsen bør være forebyggelse og vedligeholdelse af færdigheder, og at hjemmehjælpen bør ses i sammenhæng med kommunens øvrige tilbud til de ældre mv.

Forslaget til affattelse af § 51 indeholder en samlet beskrivelse af, hvad hjemmehjælp kan omfatte, uanset om hjælpen ydes til afhjælpning af midlertidige eller varige behov. Det fremhæves desuden, at hjemmehjælpsydelsen alene skal tildeles som nødvendig hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan klare, og at hjælpen løbende skal afpasses behovet.

Med præciseringen af, at indsatsen på bl.a. hjemmehjælpsområdet bør være forebyggelse og vedligeholdelse af færdigheder, følger det desuden, at målet for indsatsen så vidt muligt er at gøre hjemmehjælpsmodtageren i stand til at klare sig på egen hånd, og at hjemmehjælpsmodtageren derfor i videst muligt omfang selv skal deltage aktivt i udførelsen af opgaverne.

Da hjemmehjælp løbende skal afpasses efter behovet, er det ikke skønnet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte faste tidsgrænser for, hvornår behovet for hjælpen skal revideres. Det gælder uanset om behovet for hjælpen er midlertidigt eller permanent. Derfor er det foreslået at ophæve reglen om, at det ved tildeling af midlertidig hjemmehjælp senest 3 uger efter, at hjælpen er ydet, skal vurderes, om hjælpen skal fortsætte eller evt. erstattes af andre tilbud. I forbindelse med tildeling af hjemmehjælp bør der imidlertid træffes bestemmelse om, hvornår hjælpen skal vurderes set i relation til (for)målet med hjælpen.

Efter de gældende regler ydes midlertidig hjemmehjælp til varetagelse af normale, huslige arbejdsopgaver i hjemmet, når der er behov herfor på grund af sygdom, fødsel eller rekonvalescens. Varig hjemmehjælp ydes som bistand til husligt arbejde og personlige fornødenheder, som en person på grund af vedvarende lidelse eller svækkelse ikke kan udføre på egen hånd. Denne forskel i kriterierne for at yde midlertidig og varig hjemmehjælp skønnes at være uhensigtsmæssig, og navnlig er beskrivelserne af midlertidig hjemmehjælp ikke dækkende i forhold til praksis. Det foreslås derfor, at kriterierne for at yde varig og midlertidig hjemmehjælp harmoniseres. Reglerne om, at modtageren betaler for hjemmehjælp, der ydes midlertidigt, og at der ved varig hjemmehjælp ikke betales for personaleudgifter, foreslås bevaret. Der henvises herom til forslaget til affattelse af § 53 samt bemærkningerne hertil.

En række klager over hjemmehjælpen skyldes, at det ved tildeling af hjælpen ikke tilstrækkeligt tyde-